

Niet technische samenvatting

Beschrijving van de inrichting

Melkrundveehouderij Mts. Stigter-Offenberg

Mutatie: maart 2020

Algemeen:

Het betreft hier een bestaande melkrundveehouderij gevestigd aan de Noorderweg 65 en 69 Noordhorn in de gemeente Westerkwartier.



Figuur 1: Bedrijfslocatie aan de Noorderweg 65 (bron: Google Earth)

Maatschap Stigter oefent een melkveebedrijf uit op genoemd perceel. Op 9 juli 2014 is voor betreffende inrichting door de gemeente Zuidhorn een omgevingsvergunning afgegeven voor het houden van onder andere 375 st. melkvee en 135 st. jongvee. In 2015 is deze vergunning gewijzigd en is door de gemeente een vergunning afgegeven voor het permanent opstallen van het vee. Het bedrijf heeft nu het voornemen een nieuwe ligboxenstal met een melkvoorziening te bouwen en de bestaande jongveestal te verlengen met een ligboxengedeelte. Daarnaast wordt nog een kuilvoersilo gerealiseerd.

Het houden van melkvee:

Het vee wordt in hoofdzaak aan de Noorderweg 65 gehuisvest maar ook aan de Noorderweg 69 wordt nog jongvee gehuisvest. Het vee wordt gehuisvest in de bestaande stallen en in de toekomstige uitbreiding. De boerderij beschikt over een ruime hoeveelheid weiland, gelegen rondom de boerderij. Het melken gaat plaats vinden in de nieuwe melkstal. De melk wordt gekoeld opgeslagen in een opslagtank.

De binnen de inrichting vrijkomende mest wordt opgeslagen in kelders, ook de nieuwe stal wordt voorzien van een mestkelder. Tevens zijn twee mestplaten aanwezig voor de opslag van vaste mest.

De binnen de inrichting vrijkomende mest wordt aangewend voor de bemesting van eigen land. Het uitrijden van de mest vindt periodiek plaats binnen de wettelijke uitrijdperiode. Het veevoeder wordt opgeslagen in diverse buitensilo's. Kuilvoer wordt opgeslagen in de aanwezige sleufsilo's.

Voor kleine onderhoudswerkzaamheden is het noodzakelijke gereedschap aanwezig, alsmede een beperkte opslag van smeermiddelen en koelvloeistof.

Afvalwater:

Binnen de inrichting komen de volgende afvalwaterstromen vrij:

- Niet verontreinigd hemelwater van opstallen en verharde terreingedeeltes;

- Verontreinigd hemelwater vanuit de opslag voor vaste mest en kuilvoer;
- Spoel- en schrobwater vanuit de stallen;
- Spoelwater afkomstig van het spoelen van de melkleidingen.

Niet verontreinigd hemelwater afkomstig van opstallen en verharde terreingedeeltes wordt via diverse hemelwaterafvoeren geloosd op het omringende slotenstelsel (oppervlaktewater) dan wel in de bodem.

Het verontreinigde hemelwater vanuit de opslag voor vaste mest wordt geloosd op de ondergelegen kelder, zo ook het spoelwater van de leidingen en het overige spoel- en schrobwater uit de stallen. Dit is ongewijzigd ten opzichte van de reeds vergunde situatie.

Geluid:

De wijziging van de melkveehouderij kan in beginsel consequenties hebben voor de geluiduitstraling van het bedrijf. Om die reden is in eerste instantie een inschatting van deze gevolgen gemaakt.

De geluidsbelasting en maximale geluidsniveaus die het bedrijf zal gaan veroorzaken, worden veroorzaakt door de verschillende geluidsbronnen binnen de inrichting. Behalve de door de inrichting veroorzaakte directe geluidshinder, moet ook de indirecte hinder in de vorm van verkeersbewegingen op de openbare weg van en naar het bedrijf daarbij worden betrokken. De belangrijkste geluidbronnen binnen de inrichting die zijn geïnventariseerd, zijn:

- De tractorbewegingen tussen de kuilvoer opslagen en de stallen;
- Het inkuilen;
- Het verpompen, mixen en afvoeren van mest;
- Afvoer melk (RMO);
- Aanvoer veevoeder en kunstmest

Hierin wijzigt niets ten opzichte van de vergunde situatie. Geluidgevoelige objecten, zoals woningen van derden zijn op voldoende afstand gelegen. De nieuwe stal komt niet dichterbij. Het aspect geluid vormt geen belemmering voor de realisering van de stal.

Luchtkwaliteit:

De inrichting heeft een bepaalde invloed op de luchtkwaliteit ten aanzien van de parameters, ammoniak, fijn stof, NOx en geur.

Ammoniak:

De ammoniakuitstoot van melkrundveehouderijen is afhankelijk van het toegepaste stalsysteem. In de bestaande vergunde situatie zijn de stallen voorzien van een huisvestingssysteem RAV A1.100 met een emissiefactor van 13,0 kg NH₃. Voor bestaande stallen bedraagt de maximale emissiewaarde uit het besluit 12,2 kg NH₃ per dierplaats per jaar. Voor stallen die voor 1 april 2008 zijn gerealiseerd geldt dit niet, hierop is het Besluit niet van toepassing. Dit betreft alle bestaande stallen, deze zijn allemaal voor deze datum gerealiseerd. In de nieuwe stal zal een systeem worden toegepast welke voldoet aan RAV categorie A 1.28. De emissiefactor van dit systeem bedraagt 6,0 kg NH₃/dier/jaar. Hiermee wordt voldaan aan de emissievoorwaarden uit het Besluit emissiearme huisvesting. Een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming is bij de provincie Groningen aangevraagd.

Fijn stof:

Het ontstaan van fijn stof binnen melkrundveehouderijen heeft te maken met het houden van dieren en het gebruik van verbrandingsmotoren.

Het gebruik van verbrandingsmotoren is dusdanig gering dat de invloed van deze activiteit binnen de inrichting op de luchtkwaliteit als “niet in betekende mate” kan worden aangemerkt.

De emissie van fijn stof als gevolg van het houden van dieren is berekend aan de hand van het rekenprogramma ISL3a. Uit berekening blijkt dat de invloed van de inrichting op het achtergrond niveau nihil is.

NOx:

De emissie van NOx als gevolg van de verbranding van fossiele brandstoffen in verbrandingsmotoren is naar analogie van het fijn stof eveneens aan te merken als “niet in betekende mate”. Zie de volgende uitkomst van de berekening.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

Jaar van planrealisatie	2020
Extra verkeer als gevolg van het plan	
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)	4
Aandeel vrachtverkeer	50,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	
NO ₂ in µg/m ³	0,02
PM ₁₀ in µg/m ³	0,00
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³	1,2
Conclusie	
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekende mate;	
geen nader onderzoek nodig	

Geur:

In Wet geurhinder is het aspect geur bij melkrundveehouderijen gekoppeld aan vaste afstanden. Voor een melkrundveehouderij in het buitengebied geldt een afstand van 50 meter ten opzichte van woningen van derden. In de gegeven situatie is er sprake van een afstand van ca. 250 meter ten opzichte van de dichtstbijzijnde woning van derden (Noorderweg 48). Dit betekent dat nog steeds voldaan kan worden aan de gewenste afstandsnorm.

Bodem:

De nieuwe stal ligt niet binnen een bodem- of grondwaterbeschermingsgebied of in de omgeving daarvan. Binnen het initiatief zullen activiteiten plaatsvinden die, als daarvoor geen bodembeschermende maatregelen worden getroffen, nadelige gevolgen kunnen hebben voor de bodem en het grondwater. De nationale beleidslijn, gericht op het voorkomen van nieuwe bodemverontreiniging is uitgewerkt in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB). Op grond van de NRB dienen bij het uitvoeren van bodembedreigende activiteiten of handelingen zodanige voorzieningen, dan wel maatregelen te worden getroffen opdat de kans op een eventuele bodemverontreiniging ten gevolge van deze activiteiten of handelingen verwaarloosbaar klein is.

Voor de opslag van potentieel milieugevaarlijke stoffen, zoals zuur, reinigingsmiddelen en dieselolie zijn diverse bodembeschermende voorzieningen getroffen, zoals afgesloten kasten, waar nodig voorzien van lekbakken. Dit is ongewijzigd ten opzichte van de vergunde situatie, hier treden geen wijzigingen in op. In verband met de opslag van mest in

de mestkelder wordt de nieuwe kelder mestdicht uitgevoerd overeenkomstig de hiervoor gestelde eisen. De mest wordt regelmatig geroerd en vervolgens uitgereden over de eigen landerijen. Het spoel- en schrobwater dat vrijkomt bij het schoonmaken van de melkinrichting wordt opgevangen in de mestkelder en uitgereden over het land. Als gevolg van het toepassen van deze beschermende voorzieningen, is er sprake van een verwaarloosbaar bodemrisico (zoals bedoeld in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming).

In het kader van de Wet bodembescherming dient te worden onderzocht of in het projectgebied sprake is van bodemverontreiniging. De kwaliteit van de bodem is een belangrijk aspect. Uit de provinciale Signaleringskaart (mogelijke) bodemverontreiniging blijkt dat voor het projectgebied geen verdachte (dat wil zeggen mogelijk verontreinigde) locaties bekend zijn. Uit de resultaten van het uitgevoerde (historische) bodemonderzoek blijkt dat de (voormalige) activiteiten en/of de onderzoekslocatie voldoende zijn onderzocht in het kader van de Wet bodembescherming. Ook in de bestaande situatie zijn voldoende maatregelen getroffen om mogelijke bodemverontreiniging te voorkomen. Gezien het historisch agrarische gebruik van de gronden en de toekomstige functie, zijn er geen belemmeringen te verwachten.